

Les manifestacions del 30 de juny escalfen la vaga general del 29 de setembre

Unes 50.000 persones es van manifestar el dia 30 pels carrers de Barcelona, igual que en altres ciutats catalanes i de la resta de l'Estat, amb el lema "Així, no. Contra la reforma laboral i les retallades socials". Aquesta mobilització ha estat l'aperitiu de la vaga general, convocada pel 29 de setembre per CCOO i UGT contra la reforma laboral i les retallades socials. Davant l'abaratiment de l'acomiadament, la congelació de les pensions o les retallades en els serveis públics, CCOO i UGT han dit prou i criden a la mobilització general dels treballadors i treballadores. Hi ha moltes raons per fer vaga general, i per això cal una resposta contundent el 29 de setembre contra unes mesures que dinamiten el model social europeu i que fan una societat més desigual i injusta. Cal dir "així no" i evitar que les factures de la crisi les continuïn pagant els treballadors i treballadores, aquells que no l'han provocat.

editorial

Davant la sentència sobre l'estatut: fermesa, unitat i solidaritat

La sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya posa en qüestió la sobirania popular, expressada a través dels seus representants legítims al Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats i ratificada per la ciutadania de Catalunya en referèndum. Resulta paradoxal que un tribunal que ha de ser l'expressió màxima de la divisió de poders de l'Estat i el garant últim de la legalitat, estigui en una situació de bloqueig per les lògiques partidistes, fet que té conseqüències tant en la seva renovació com en la independència de les seves decisions. I aquest és el tribunal que ha dictaminat sobre la legalitat del nostre Estatut. Aquesta sentència posa en risc l'encaix de Catalunya amb Espanya en el marc de la Constitució, i afebleix la construcció d'un Estat plurinacional amb millors nivells d'autogovern, que serveixi per donar resposta als problemes i interessos de les persones a Catalunya i al conjunt de l'Estat. Per això ara cal fermesa, unitat i solidaritat. Fermesa per continuar desplegant l'Estatut i l'acord de finançament, perquè l'autogovern sigui útil per a la millora dels drets socials de les persones; unitat del poble de Catalunya fent fora tacticismes de curta volada que malmetin l'objectiu de deixar clar el rebuig de la sentència i el compromís amb l'autogovern; solidaritat amb els treballadors i treballadores de l'Estat, d'Europa i del món perquè tots i totes ens necessitem per construir un món millor amb drets socials i laborals, amb treball decent i amb regles i controls dels mercats i del sistema financer.

Vaga a Ferrocarrils de la Generalitat per la retallada de salaris

La plantilla de Ferrocarrils de la Generalitat va convocar quatre dies de vaga (29 i 30 de juny i 20 i 21 de setembre) com a protesta per la retallada salarial del 5%, conseqüència dels decrets de mesures de reducció del dèficit públic aprovats pels governs espanyol i català. Aquesta retallada representa un greu atemptat contra els drets dels treballadors ja que vulnera el conveni col·lectiu vigent signat per l'empresa i els representants dels treballadors.

La plantilla denuncia, a més, que la rebaixa dels salaris va acompanyada d'un increment tarifari per als usuaris d'un 2% en una part important de les diferents modalitats de bitllets i títols de transport.

Vaga parcial a Seat Martorell per resoldre els problemes de temperatura

La secció sindical de CCOO a Seat va convocar vaga parcial a la fàbrica de Martorell per als dies 7, 8 i 9 i del 12 al 16 de juliol, per exigir mesures per resoldre els problemes de temperatura en els tallers de producció.

CCOO ha instat Seat a revisar el protocol de calor de l'any 2005 i a establir mesures per resoldre els conflictes de calor i fred que afecten la salut dels treballadors i treballadores. A l'espera de com avancen les negociacions amb l'empresa, el sindicat té previst mantenir la vaga i fer diverses aturades de 10 minuts.

Mor Àngel Fernández, sindicalista de la Federació de Sanitat de CCOO

Ha mort l'Àngel Fernández, sindicalista de la Federació de Sanitat, a l'edat de 61 anys.

Àngel era membre de l'executiva de la Federació de Sanitat i membre del Consell Federal de Sanitat de CCOO, però per damunt de tot va ser un inegotable lluitador.

La Federació de Sanitat li va retre un homenatge el passat 5 de juliol a la sala d'actes de la seu del sindicat.

Contribuirà a desincentivar el consum i recau proporcionalment amb més força sobre els qui menys tenen

La pujada de l'IVA és inoportuna i regressiva

La pujada de l'IVA aprovada pel Govern central i que va entrar en vigor el passat 1 de juliol continua la política regressiva d'aquest en matèria fiscal, amb increments dels impostos indirectes, que paguen per igual tots els ciutadans, amb independència del seu nivell d'ingressos, mentre que les rendes del capital continuen tributant molt per sota de les rendes del treball. El Govern no ha previst un tractament més just d'aquest impost, com ara introduir un nou tipus d'IVA del 20% per als productes de luxe o aplicar un tipus reduït o superreduït en aquells

productes que més pesen en la cistella de la compra dels contribuents amb menys recursos.

Amb una demanda encara molt feble, incrementar l'IVA contribuirà a desincentivar el consum

i farà recaure sobre els sectors de la població amb menys recursos els efectes més importants de la pujada d'aquest impost. D'altra banda, aquesta mesura tindrà efectes negatius sobre la inflació, la recuperació econòmica i la creació d'ocupació.

Davant la caiguda dels ingressos fiscals hi ha altres vies més progressives per reequilibrar els pressupostos, com ara recuperar l'impost del patrimoni o gravar les rendes més altes. També es troba a faltar una actuació decidida contra el frau fiscal.

Continua la destrucció d'ocupació

La contractació de temporada ha comportat al mes de juny una lleugera reducció de l'atur català respecte al mes anterior, però la taxa se segueix incrementant respecte al 2009. Així, el juny es va tancar amb una xifra de 554.261 persones registrades com a aturades a les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya, cosa que significa un increment interanual del 13,5% (66.014 més que fa un any). Respecte al mes anterior, en canvi, podem parlar d'una reducció de 20.475 aturats (3,6%).

Pel que fa a prestacions, 458.377 persones a Catalunya

reben una prestació per atur al mes de maig. D'aquestes, el 57% eren contributives, el 41%, subsidis, i l'1,6%, Renda Activa d'Inserció. Cal destacar el fort increment interanual de les persones beneficiàries de subsidi, amb un 88,7% més respecte a l'any anterior, en detriment de les prestacions contributives, que han disminuït un 10,8%. Aquestes dades reflecteixen la delicada situació de la protecció social.

Amb tot això, CCOO de Catalunya denuncia que la refor-

ma del mercat laboral no facilitarà la creació d'ocupació i, lluny de posar les bases d'un nou model productiu basat en la qualificació i en la qualitat de l'ocupació, incentiva les empreses a continuar amb la seva estratègia de competir en baixos costos laborals i en precarietat.

Per a més informacions,
connecta't
www.ccoo.cat

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccooatalunya
www.youtube.com/ccooatalunya
www.facebook.com/ccooatalunya

Laude del Ministeri de Treball favorable a CCOO sobre el patrimoni sindical

El Ministeri de Treball ha dictat un laude que reconeix CCOO com a titular dels drets de cessió d'ús que corresponien anteriorment a la UGT en l'edifici dels sindicats a la Via Laietana de Barcelona. CCOO ocupa set primeres plantes de l'immoble, amb accés pel número 16; la UGT tenia, fins al maig -en què va inaugurar nova seu- la vuitena planta i part de la setena, i la CGT ocupa la novena planta de forma no legal, ja que està adjudicada a la CEOE.

A partir d'aquest laude, CCOO tindrà l'accés corresponent, lliure i compartit amb la CGT, pel número 18 de Via Laietana. No obstant això, la CGT -amb qui CCOO no té relacions institucionals per les agressions que van patir els locals i alguns membres del sindicat el 28 de maig de 1999- està jugant un doble joc en obstaculitzar a CCOO l'aplicació del requeriment i posar en perill la integritat de les persones que entren i surten de l'edifici.

CCOO de Catalunya ha exigít al Ministeri de Treball i a l'Ajuntament de Barcelona que facin complir la legalitat a tothom per igual i preservin la seguretat.

Una històrica manifestació aplega un milió i mig de persones, com a resposta de la ciutadania catalana contra la sentència de l'Estatut

CCOO de Catalunya ha format part del grup promotor de la manifestació convocada per Òmnium Cultural en contra de la sentència sobre l'Estatut de Catalunya, dictada pel Tribunal Constitucional, i que va tenir lloc el passat dissabte 10 de juliol a Barcelona. Amb el lema "Som una nació. Nosaltres decidim" i amb la senyera com a símbol principal, la manifestació va comptar amb un seguiment massiu de la ciutadania. També va comptar amb la participació del president de la Generalitat de Catalunya, les prin-

cipals institucions catalanes, tots els partits polítics amb representació parlamentària excepte el PP i Ciutadans, i més de 1.300 entitats socials de Catalunya. CCOO ha valorat molt positivament la resposta unitària de les organitzacions socials i polítiques que ha fet visible molt clarament la voluntat majoritària del país en defensa de l'autogovern i de les seves institucions. CCOO va fer des del primer moment una crida als treballadors i les treballadores a la participació en aquesta històrica mobilització.

El Museu d'Història acull l'acte de celebració del número 200 de *Lluita Obrera*

Amb la participació del conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manuel Tresserras, el passat 2 de juliol

va tenir lloc un acte de celebració del número 200 de la publicació de CCOO de Catalunya *Lluita Obrera*. El Museu d'Història de Catalunya va acollir aquest acte en què també van intervenir Agustí Alcoberro, director del museu, Dolors Llobet, secretària de Comunicació de CCOO de Catalunya, Emili Rey, director de *Lluita Obrera*, i Joan Carles Gallego, secretari general del

sindicat. Els assistents van rebre un exemplar d'un *Lluita Obrera* especial en una edició limitada amb les millors portades de la seva història.

Torna la UPEC

Del 12 al 16 de juliol se celebra la sisena edició de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC). Partits polítics progressistes, sindicats i moviments socials i altres associacions, amb el suport de la Generalitat i altres institucions, organitzen una trobada que vol fer una reflexió entre les forces d'esquerra sobre diversos temes de caràcter social, polític i internacional. Parlant de la gestió política, el debat filosòfic per arribar a una bona societat i els barris invisibles, la UPEC té lloc a la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona.

Vaga en el transport sanitari de Catalunya per la retallada de sous

L'Agrupació d'Ambulàncies de CCOO, juntament amb UGT i USOC, ha convocat vaga en el sector del transport sanitari per als dies 19, 20 i 21 de juliol. CCOO ha denunciat davant el Tribunal Laboral de Catalunya que la patronal ACEA - Associació Catalana d'Empresaris d'Ambulàncies- ha aplicat unilateralment la retallada del 5% del sou a la seva plantilla, incomplint el conveni existent.

La vaga, que afecta unes 50 empreses i 5.000 empleats, és fruit del profund malestar dels treballadors i treballadores, que pateixen contínues agressions als seus drets laborals, sindicals i econòmics.

Mor Rafa Milla, de CCOO del Barcelonès

El passat 8 de juliol, mentre participava en un debat radiofònic sobre la reforma laboral, el company Rafa Milla Anguita va morir sobtadament. Milla, nascut l'any 1958, era membre de la Comissió Executiva i del Comitè Comarcal de CCOO del Barcelonès, on havia ocupat diferents responsabilitats. Actualment era el responsable d'Organització de CCOO del Barcelonès Nord.

UN VEL PER AMAGAR LA REALITAT

És evident que les preocupacions de la gent en un moment com l'actual són la crisi i l'atur, les retallades de drets socials i econòmics i, en molts casos, com poder arribar a fi de mes. Malauradament, alguns partits polítics que no tenen propostes per millorar les condicions de vida dels ciutadans i ciutadanes han trobat en la immigració l'excusa perfecta per amagar la seva incapacitat de donar resposta a les demandes de la ciutadania. Així, la instrumentalització de la immigració, jugant amb la por, els sentiments irracionals o el desconeixement —o quan no directament generant polèmiques que no es corresponen amb la realitat ni amb les preocupacions actuals de la ciutadania— ha esdevingut el principal recurs d'aquestes forces polítiques per aconseguir rèdits electorals en les properes conteses electorals.

Primer va ser la polèmica promoguda per CiU i el PP vinculada a la decisió de no empadronar les persones en situació irregular en diferents localitats. I si bé aquesta iniciativa no va prosperar perquè no tenia cap suport jurídic i contravenia la legislació vigent, com així va quedar demostrat, sí que ha tingut efectes en la percepció de l'opinió pública en relació amb la immigració que han afectat la convivència i la cohesió social.

Ara, altre cop s'inventen una nova polèmica allunyada de les preocupacions de la gent: la prohibició del burca o el nicab, malgrat que l'ús d'aquestes peces de roba afecta un nombre ínfim de dones arreu de Catalunya, que es poden comptar amb els dits de les dues mans. Aquesta nova polèmica, iniciada per l'alcalde socialista de Lleida, segueix la mateixa estratègia d'instrumentalització del fet migratori per guanyar vots, ara centrada en la prohibició d'aquesta peça de vestir argüint qüestions de seguretat o de lluita pels drets de les dones.

Des de CCOO de Catalunya sempre hem cridat l'atenció als partits polítics democràtics, sobretot a CiU i al PSC, que obrir la finestra als arguments racistes i xenòfobs dona peu a l'entrada per la porta gran a les formacions que han fet del rebuig a la immigració una de les seves raons de ser. Així, partits com Plataforma per Catalunya o el mateix Partit Popular aprofiten aquesta confusió per promoure les seves tesis xenòfobes, quan no clarament racistes.

Ara veiem com el PP fa seva la reivindicació de la igualtat entre dones i homes, però només quan aquestes dones són immigrades, i per això ha presentat una moció al Parlament de Catalunya per prohibir el burca. En canvi, no qüestiona ni es planteja demanar la prohibició dels burques de les dones de la família reial saudita quan visiten Marbella, ni si visitessin Lleida, qualsevol centre comercial, alguna biblioteca o centre cívic o la mateixa família reial espanyola. En la mateixa línia, tampoc les forces de l'Aliança occidental no posen en dubte el tractament vers les dones a l'Afganistan ni hi han prohibit la utilització del burca. Per contra, han donat legitimitat als obscurantistes islamistes: en un primer moment, en donar suport als talibans contra el règim laic que governava el país, que van ser considerats per Occident com a "combatents de la llibertat", i ara negociant amb ells la "pacificació" del país a canvi que les lleis restrictives contra les

dones persisteixin. El mateix passa amb el suport d'Europa a les famílies obscurantistes i reaccionàries d'Àrabia Saudita i del Golf Pèrsic, que no destaquen per les seves posicions envers els drets de les dones.

És evident que cap persona progressista pot aprovar l'ús obligatori del burca i de qualsevol altre tipus de roba que vulneri els drets de les persones, ni es pot defensar cap tipus d'expressió de discriminació entre dones i homes, en vestimenta o en altres aspectes. Tanmateix, la solució més adequada a aquesta situació no sempre és la prohibició, sinó que, molt sovint, la mediació és molt més efectiva. Prohibir a una dona que porta el burca d'entrar en un local municipal no solucionarà el problema, perquè si bé aquesta dona no entrarà en cap local municipal probablement acabarà per no sortir de casa seva, és a dir, continuarà discriminada i en pitjor condicions. Així sí, alguns es podran vanagloriar d'haver aconseguit un

gran avenç en la lluita per la igualtat de les dones en fer desaparèixer dels nostres carrers aquest instrument repressor!

Considerem que la política proposada per l'Ajuntament de Barcelona davant la presència de persones —turistes en aquest cas, cal no oblidar-ho— sense samarreta o amb vestit de bany pels carrers de la ciutat durant l'estiu, d'usar la sensibilització i la recomanació en comptes de la prohibició, és una via adequada per gestionar aquesta situació. Malauradament,

sembla que la posició de l'Ajuntament en relació amb el burca o el nicab no va en la mateixa direcció, i sembla que vol optar directament per la prohibició, sense plantejar-se en aquest cas la possibilitat d'usar la mediació o el treball social amb els col·lectius afectats. I quan parlem de mediació, s'ha de parlar amb les dones afectades i no amb l'imam de torn.

En tot cas, des de CCOO de Catalunya considerem que alguns partits polítics, entre ells el PP, ja tenen presa la decisió d'utilitzar i polemitzar al màxim al voltant del tema de la immigració per mirar de guanyar vots en les properes eleccions. Si més no a Catalunya, perquè curiosament a la resta de l'Estat ningú, ni el PP, no planteja problemes amb l'empadronament, ni tampoc amb el burca. Potser serà perquè encara no estan en període electoral.